



Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2020. június 25.*

„Közös kül- és biztonságpolitika – Az ukrajnai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedések –
A pénzeszközök befagyasztása – Azon személyek, szervezetek és szervek jegyzéke, akikre, illetve amelyekre a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztása alkalmazandó – A felperes nevének a jegyzéken való további szerepeltetése – A Tanács annak ellenőrzésére vonatkozó kötelezettsége, hogy a valamely harmadik állam hatóságának a határozatát a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartásával hozták”

A T-295/19. sz. ügyben,

Oleksandr Viktorovych Klymenko (lakóhelye: Moszkva [Oroszország], képviseli: M. Phelippeau, ügyvéd)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: A. Vitro és P. Mahnič, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2019. március 4-i (KKBP) 2019/354 tanácsi határozat (HL 2019. L 64., 7. o.; helyesbítés: HL 2019. L 86., 118. o.), és az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 208/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2019. március 4-i (EU) 2019/352 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2019. L 64., 1. o.; helyesbítés: HL 2019. L 86., 118. o.) megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában, amennyiben ezen aktusok továbbra is szerepeltetik a felperes nevét azon személyek, szervezetek és szervek jegyzékén, akikre, illetve amelyekre e korlátozó intézkedések alkalmazandók,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: D. Spielmann elnök, O. Spineanu-Matei és R. Mastroianni (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A jelen ügy az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szemben, Kijevben (Ukrajna) a Függetlenség terén 2014 februárjában lezajlott tüntetések megtorlását követően elfogadott korlátozó intézkedésekhez kapcsolódó jogvita keretébe illeszkedik.
- 2 A felperes, Oleksandr Viktorovych Klymenko, bevételekért és adókért felelős ukrajnai miniszter volt.
- 3 2014. március 5-én az Európai Unió Tanácsa elfogadta az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 2014/119/KKBP határozatot (HL 2014. L 66., 26. o.; helyesbítés: HL 2014. L 70., 35. o.). A Tanács ugyanazon nap elfogadta az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 208/2014/EU rendeletet (HL 2014. L 66., 1. o.; helyesbítések: HL 2014. L 70., 36. o.; HL 2014. L 305., 117. o.).
- 4 A 2014/119 határozat (1) és (2) preambulumbekzdése a következőket mondja ki:

„(1) A Tanács 2014. február 20-án a legszigorúbban elítélte az erőszak alkalmazásának minden formáját Ukrajnában. Az erőszak Ukrajnában való azonnali beszüntetésére, valamint az emberi jogoknak és alapvető szabadságoknak a teljes körű tiszteletben tartására szólított fel. Az ukrán kormányt felszólította arra, hogy a lehető legnagyobb mértékű önmérséklettel járjon el, az ellenzék vezetőit pedig arra, hogy határolódjanak el azoktól, akik radikális fellépést és erőszakot alkalmaznak.

(2) A Tanács 2014. március 3-én megállapodott abban, hogy a korlátozó intézkedéseket az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyek és az emberi jogok megsértéséért felelős személyek pénzeszközeinek befagyasztására, illetve az ilyen pénzeszközök visszaszerzésére összpontosítja, a jog érvényesülésének és az emberi jogok tiszteletben tartásának helyreállítása és támogatása érdekében.”
- 5 A 2014/119 határozat 1. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Be kell fagyasztani a mellékletben felsorolt, Ukrajnában az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként megnevezett személyekhez és az emberi jogok megsértéséért felelős személyekhez, valamint a velük kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyekhez, szervezetekhez vagy szervekhez tartozó, a tulajdonukat képező, általuk birtokolt vagy ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági erőforrást.

(2) A mellékletben felsorolt természetes vagy jogi személyek, szervezetek és szervek rendelkezésére vagy javára – sem közvetlenül, sem közvetve – nem bocsátható pénzeszköz vagy gazdasági erőforrás.”
- 6 A pénzeszközök e befagyasztásának részletes szabályait a 2014/119 határozat 1. cikkének (3)–(6) bekezdése határozza meg.
- 7 A 2014/119 határozatnak megfelelően a 208/2014 rendelet a szóban forgó korlátozó intézkedések elfogadását rendeli el, és e korlátozó intézkedések részletes szabályait az említett határozatban szereplővel lényegében azonos módon határozza meg.
- 8 A 2014/119 határozat és a 208/2014 rendelet által érintett személyek neve az említett határozat mellékletében és az e rendelet I. mellékletében lévő jegyzékben szerepel (a továbbiakban: jegyzék), többek között jegyzékbe vételük indokolásával. A felperes neve eredetileg nem szerepelt a jegyzékben.

9 A 2014/119 határozatot és a 208/2014 rendeletet a 2014/119 határozat végrehajtásáról szóló, 2014. április 14-i 2014/216/KKBP tanácsi végrehajtási határozat (HL 2014. L 111., 91. o.) és a 208/2014 rendelet végrehajtásáról szóló, 2014. április 14-i 381/2014/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2014. L 111., 33. o.) (a továbbiakban együttesen: 2014. áprilisi jogi aktusok) módosította.

10 A 2014. áprilisi jogi aktusokkal a felperes nevét a „Korábbi, bevételekért és díjakért [helyesen: bevételekért és adókért] felelős miniszter” azonosító információval és az alábbi indokolással vették fel a szóban forgó jegyzékre:

„Ukrajnában ukrán közpénzek sikkasztásával és Ukrajnából való illegális kivitelével összefüggő bűncselekményekben való részvételre vonatkozó nyomozás alatt álló személy [helyesen: állami pénzeszközök hűtlen kezelésével és az Ukrajnából való jogellenes kivitelükkel összefüggő bűncselekményekben való részvétel miatt Ukrajnában nyomozás alatt álló személy.”

11 A Törvényszék Hivatalához 2014. június 30-án benyújtott keresetlevelével a felperes többek között a 2014. áprilisi jogi aktusoknak az őt érintő részében történő megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő, amelyet T-494/14 számon vettek nyilvántartásba.

12 2015. január 29-én a Tanács elfogadta a 2014/119 határozat módosításáról szóló (KKBP) 2015/143 határozatot (HL 2015. L 24., 16. o.), valamint a 208/2014 rendelet módosításáról szóló (EU) 2015/138 rendeletet (HL 2015. L 24., 1. o.).

13 A 2015/143 határozat pontosította a 2015. január 31-től a pénzeszközök befagyasztásával érintett személyekre vonatkozó jegyzékbe vételi kritériumokat. Konkrétan a 2014/119 határozat 1. cikkének (1) bekezdését a következő szöveg váltotta fel:

„(1) Be kell fagyasztani a mellékletben felsorolt, az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyekhez és az emberi jogok Ukrajnában történő megsértéséért felelős személyekhez, valamint a velük kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyekhez, szervezetekhez vagy szervekhez tartozó, a tulajdonukat képező, általuk birtokolt vagy ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági erőforrást.

E határozat alkalmazásában az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyek az ukrán hatóságok által az alábbiak végett folytatott nyomozás alatt álló személyek:

- a) az ukrajnai állami vagyon vagy egyéb eszközök [helyesen: pénzeszközök] hűtlen kezelése, vagy ebben való bűnrészesség; vagy
- b) a közhivatalt ellátó személy által elkövetett hivattal való visszaélés, melynek célja, hogy saját részre vagy egy harmadik fél számára jogosulatlan előnyt szerezzen, ezáltal kárt okozva a közkiadásokra felhasznált ukrajnai állami vagyonban vagy egyéb eszközökben [helyesen: pénzeszközökben], illetve az ebben való bűnrészesség.”

14 A 2015/138 rendelet a 2015/143 határozatnak megfelelően módosította a 208/2014 rendeletet.

15 2015. március 5-én a Tanács elfogadta a 2014/119 határozat módosításáról szóló (KKBP) 2015/364 határozatot (HL 2015. L 62., 25. o.), valamint a 208/2014 rendelet végrehajtásáról szóló (EU) 2015/357 végrehajtási rendeletet (HL 2015. L 62., 1. o.) (a továbbiakban együttesen: 2015. márciusi jogi aktusok). A 2015/364 határozat egyrészt felváltotta a 2014/119 határozat 5. cikkét, és a felperes esetében a korlátozó intézkedések alkalmazását 2016. március 6-ig meghosszabbította, másrészt módosította az utóbbi határozat mellékletét. A 2015/357 végrehajtási rendelet ebből következően módosította a 208/2014 rendelet I. mellékletét.

- 16 A 2015. márciusi jogi aktusokkal a felperes nevét a „korábbi, bevételekért és díjakért [helyesen: bevételekért és adókért] felelős miniszter” azonosító információkkal és a következő új indokolással szerepeltették továbbra is a jegyzéken:
- „Az ukrán hatóságok büntetőeljárást folytatnak ellene állami vagyon vagy egyéb eszközök [helyesen: pénzeszközök] hűtlen kezelése, valamint közhivatalt ellátó személy által, saját részre vagy egy harmadik fél számára jogosulatlan előny szerzésének céljával elkövetett hivatali visszaélés, és ezáltal az ukrán állami vagyon vagy egyéb eszközök [helyesen: pénzeszközök] megkárosítása miatt.”
- 17 A Törvényszék Hivatalához 2015. május 15-én benyújtott keresetlevelével a felperes többek között a 2015. márciusi jogi aktusoknak az őt érintő részében történő megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő, amelyet T-245/15 számon vettek nyilvántartásba.
- 18 2016. március 4-én a Tanács elfogadta a 2014/119 határozat módosításáról szóló (KKBP) 2016/318 határozatot (HL 2016. L 60., 76. o.), valamint a 208/2014 rendelet végrehajtásáról szóló (EU) 2016/311 végrehajtási rendeletet (HL 2016. L 60., 1. o.) (a továbbiakban együttesen: 2016. márciusi jogi aktusok).
- 19 A 2016. márciusi jogi aktusok többek között a felperest illetően 2017. március 6-ig meghosszabbították a korlátozó intézkedések alkalmazását anélkül, hogy jegyzékbe vételének indokolása a 2015. márciusi jogi aktusokban foglalt indokoláshoz képest változott volna.
- 20 A Törvényszék Hivatalához 2016. április 28-án benyújtott beadványában a felperes a Törvényszék eljárási szabályzata 86. cikkének megfelelően kiigazította a T-245/15. sz. ügyre vonatkozó keresetlevelet annak érdekében, hogy a 2016. márciusi jogi aktusoknak az őt érintő részében történő megsemmisítését is kérje.
- 21 Az eljárási szabályzat 132. cikke alapján hozott, 2016. június 10-i Klymenko kontra Tanács végzésével (T-494/14, EU:T:2016:360) a Törvényszék helyt adott a fenti 11. pontban említett keresetnek azzal, hogy azt nyilvánvalóan megalapozottnak nyilvánította, tehát megsemmisítette a 2014. áprilisi jogi aktusokat a felperest érintő részükben.
- 22 2017. március 3-án a Tanács elfogadta a 2014/119 határozat módosításáról szóló (KKBP) 2017/381 határozatot (HL 2017. L 58., 34. o.), valamint a 208/2014 rendelet végrehajtásáról szóló (EU) 2017/374 végrehajtási rendeletet (HL 2017. L 58., 1. o.) (a továbbiakban együttesen: 2017. márciusi jogi aktusok).
- 23 A 2017. márciusi jogi aktusok 2018. március 6-ig meghosszabbították a korlátozó intézkedések alkalmazását anélkül, hogy a felperes jegyzékbe vételének indokolása a 2015. márciusi és a 2016. márciusi jogi aktusokban foglalt indokoláshoz képest változott volna.
- 24 A Törvényszék Hivatalához 2017. március 27-én benyújtott beadványában a felperes ismételt kiigazította a T-245/15. sz. ügyre vonatkozó keresetlevelet annak érdekében, hogy a 2017. márciusi jogi aktusoknak az őt érintő részében történő megsemmisítését is kérje.
- 25 2017. november 8-i Klymenko kontra Tanács ítéletével (T-245/15, nem tették közzé, EU:T:2017:792) a Törvényszék teljes egészében elutasította a felperesnek a fenti 17., 20. és 24. pontban említett kérelmeit.
- 26 2018. január 5-én a felperes a 2017. november 8-i Klymenko kontra Tanács ítélettel (T-245/15, nem tették közzé, EU:T:2017:792) szemben fellebbezést nyújtott be a Bíróság előtt, amelyet C-11/18. P. számon vettek nyilvántartásba.
- 27 2018. március 5-én a Tanács elfogadta a 2014/119 határozat módosításáról szóló (KKBP) 2018/333 határozatot (HL 2018. L 63., 48. o.), valamint a 208/2014 rendelet végrehajtásáról szóló (EU) 2018/326 végrehajtási rendeletet (HL 2018. L 63., 5. o.) (a továbbiakban együttesen: 2018. márciusi jogi aktusok).

- 28 A 2018. márciusi jogi aktusok 2019. március 6-ig meghosszabbították a korlátozó intézkedések alkalmazását anélkül, hogy a felperes jegyzékbe vételének indokolása a 2015. márciusi jogi aktusokban foglalt indokoláshoz képest változott volna.
- 29 A Törvényszék Hivatalához 2018. április 30-án benyújtott keresetlevelével a felperes a 2018. márciusi jogi aktusoknak az őt érintő részében történő megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő, amelyet T-274/18 számon vettek nyilvántartásba.
- 30 2018. decembere és 2019. februárja között a Tanács és a felperes között többszöri levélváltásra került sor a szóban forgó korlátozó intézkedések felperessel szembeni lehetséges meghosszabbításával kapcsolatban. A Tanács konkrétan Ukrajna legfőbb ügyészének hivatalától (a továbbiakban: legfőbb ügyész hivatala) származó több levelet továbbított a felperesnek az őt érintő büntetőeljárásokkal kapcsolatban, amelyek a tervezett említett meghosszabbításhoz jogalapként szolgáltak.
- 31 2019. március 4-én a Tanács elfogadta a 2014/119 határozat módosításáról szóló (KKBP) 2019/354 határozatot (HL 2019. L 64., 7. o.; helyesbítés: HL 2019. L 86., 118. o.), valamint a 208/2014 rendelet végrehajtásáról szóló (EU) 2019/352 végrehajtási rendeletet (HL 2019. L 64., 1. o.; helyesbítés: HL 2019. L 86., 118. o.) (a továbbiakban együttesen: megtámadott jogi aktusok).
- 32 A megtámadott jogi aktusok 2020. március 6-ig meghosszabbították a szóban forgó korlátozó intézkedések alkalmazását, és a felperes nevét továbbra is szerepeltették a jegyzéken, a 16. pontban felidézettel azonos indokolással, amely a következő szövegű pontosítás tartalmazta:
- „A Tanács rendelkezésére álló információk alapján Oleksandr Viktorovych Klymenko védelemhez és hatékony bírói jogvédelemhez való jogát tiszteletben tartották azon büntetőeljárások során, amelyekre a Tanács e megállapítását alapozta. Ezt tanúsítja különösen a nyomozási bíró 2018. október 5-i határozata az érintett távollétében lefolytatandó, különös vizsgálat engedélyezéséről.”
- 33 A Tanács a 2019. március 5-i levelében tájékoztatta a felperest arról, hogy fenntartja vele szemben a korlátozó intézkedéseket. Választ adott a felperes által a 2018. december 19-i, 2019. január 21-i és február 4-i levelezésekben előadott észrevételekre, és megküldte ez utóbbi részére a megtámadott jogi aktusokat. A Tanács közölte vele továbbá az észrevételei előterjesztésére a nevének a jegyzéken való esetleges további szerepeltetéséről szóló határozat meghozatala előtt nyitva álló határidőt.

A jelen kereset előterjesztését követően bekövetkezett tények

- 34 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítéletével (T-274/18, EU:T:2019:509) a Törvényszék megsemmisítette a 2018. márciusi jogi aktusokat a felperest érintő részében.
- 35 2019. szeptember 26-i Klymenko kontra Tanács ítéletével (C-11/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:786), a Bíróság egyrészt hatályon kívül helyezte a 2017. november 8-i Klymenko kontra Tanács ítéletet (T-245/15, nem tették közzé, EU:T:2017:792) (lásd: fenti 25. pont) és másrészt pedig megsemmisítette a 2015. márciusi, 2016. márciusi és 2017. márciusi jogi aktusokat a felperest érintő részében.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 36 A Törvényszék Hivatalához 2019. május 3-án benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 37 A Tanács 2019. július 29-én előterjesztette ellenkérelmét.

- 38 Az eljárás írásbeli szakasza 2019. szeptember 20-án lezárult, mivel a felperes nem nyújtott be választ az előírt határidőn belül.
- 39 Mivel a Törvényszék tanácsainak összetétele módosításra került, az eljárási szabályzat 27. cikkének (5) bekezdése értelmében az ügyet az ötödik tanács elé utalták, amelybe új előadó bírót osztották be.
- 40 2019. november 20-án a Törvényszék az eljárási szabályzat 89. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket, hogy terjesszék elő a 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítéletből (T-274/18, EU:T:2019:509), illetve a 2019. szeptember 26-i Klymenko kontra Tanács ítéletből (C-11/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:786) a jelen ügyben levonandó következményekre vonatkozó észrevételeiket. A felek e felhívásnak az előírt határidőn belül eleget tettek.
- 41 Az eljárási szabályzat 106. cikkének (3) bekezdése értelmében, ha a felek az eljárás írásbeli szakaszának befejezéséről való értesítést követő háromhetes határidőn belül nem terjesztenek elő tárgyalás tartása iránti kérelmet, a Törvényszék úgy határozhat, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz. A jelen esetben, mivel a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az ügy körülményei kellően fel vannak tárva, erre irányuló kérelem hiányában úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz.
- 42 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott jogi aktusokat az őt érintő részükben;
 - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 43 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.
 - másodlagosan, amennyiben a megtámadott jogi aktusokat a felperest érintő részükben meg kell semmisíteni, rendelje el a 2019/354 határozat joghatásainak fenntartását a 2019/352 végrehajtási rendelet részleges megsemmisítésének hatályosulásáig.

A jogkérdésről

- 44 Keresete alátámasztása érdekében a felperes öt jogalapra hivatkozik, amelyek közül az első az indokolási kötelezettség megsértésén, a második a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésén, a harmadik a jogalap hiányán, a negyedik értékelési hibán, az ötödik pedig a tulajdonhoz való jog megsértésén alapul.
- 45 Először is, a második és a negyedik joglapot együttesen kell vizsgálni, mivel azok annak kifogásolására vonatkoznak, hogy a Tanács nem ellenőrizte a felperes védelemhez való jogának és hatékony bírói jogvédelemhez való jogának az ukrán hatóságok általi tiszteletben tartását, ami a megtámadott aktusok elfogadása során elkövetett értékelési hibát eredményezett.
- 46 E jogalapok keretében a felperes, a 2018. december 19-i Azarov kontra Tanács ítéletre (C-530/17 P, EU:C:2018:1031) támaszkodva különösen arra hivatkozik, hogy a Tanács elmulasztotta annak ellenőrzését, hogy a legfőbb ügyész hivatalának határozatát – amelyre a vele szembeni korlátozó intézkedések fenntartása érdekében hivatkozott – a védelemhez való jogának és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogának tiszteletben tartásával hozták-e.

- 47 E tekintetben a felperes azt kifogásolja, hogy a Tanács ellenőrzései elégtelenek voltak, és önkényesen utasította el azokat az észrevételeket, amelyeket a legfőbb ügyész hivatala által továbbított különböző dokumentumokra vonatkozóan terjesztett elő.
- 48 A felperes különösen arra hivatkozik, hogy Kijevben a petscherski kerületi bíróság nyomozási bírójának 2018. október 5-i határozatát (a továbbiakban: a nyomozási bíró 2018. október 5-i határozata) – amely engedélyezte a távollétében lefolytatandó különleges vizsgálatot – a Tanács állításával ellentétben nem a többek között az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én aláírt európai egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. törvény, a továbbiakban: EJEE) 6. és 13. cikke, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. cikke által kimondott védelemhez való jog és hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartásával fogadták el. Egyrésztől ugyanis e határozat ellen nem lehetett fellebbezést benyújtani, másrésztől pedig azt az ukrán büntetőeljárás törvénykönyv (a továbbiakban: büntetőeljárás törvénykönyv) követelményeinek megsértésével hozták. A felperes hangsúlyozza, hogy bár tájékoztatta erről a Tanácsot, az nem folytatott mélyreható ellenőrzést e tekintetben.
- 49 Egyebekben a felperes úgy véli, hogy az Ukrajnában vele szemben folytatott állítólagos eljárások időtartama az EJEE 6. cikke (1) bekezdésének értelmében nem észszerű, és hogy még a nyomozási bíró 2018. október 5-i határozatát követően is nyilvánvaló, hogy az ukrán hatóságok egyetlen célja a szóban forgó korlátozó intézkedések fenntartásának igazolása.
- 50 Az előzetes nyomozás kezdete óta ugyanis az annak lefolytatásáért felelős hatóságok – bizonyíték hiányában – csak késleltették az eljárást, és nem hoztak olyan határozatot, amely bíróság elé utalta volna vissza az ügyet, vagy lezárta volna az eljárást, ebből következően megsértették a büntetőeljárás törvénykönyvet.
- 51 A 2019. március 5-i leveléből kitűnően a Tanács többek között arra hivatkozik, hogy figyelembe vette a felperes észrevételeit, ellenőrizte azok megalapozottságát, és a legfőbb ügyész hivatala által kapott információkra tekintettel úgy vélte, hogy elegendő indok áll fenn a felperes nevének a jegyzéken való fenntartására. A Tanács a felperessel történt levélváltásai keretében a Tanács úgy véli, hogy ellenőrizte a felperes által felvetett érveket oly módon, hogy pontos kérdéseket tett fel, és arra a legfőbb ügyész hivatalától felvilágosítást kapott. Ezenkívül a felperes gyakorolta azon jogát, hogy az őt érintő eljárásokban ügyvéd képviselje Ukrajnában, és hatékonyan élt jogaival, így fellebbezései időnként eredményre vezettek.
- 52 Végül, a felperes által a Tanácsnak küldött levelezésből nem tűnik ki, hogy az előbbi hivatkozott volna a büntetőeljárás törvénykönyv által egyes olyan eljárási helyzetek tekintetében biztosított jogorvoslati vagy kifogásolási lehetőségekre, mint például a nyomozás felfüggesztése, vagy az a tény, hogy azt nem fejezték be az előírt határidőben.
- 53 A Tanács ezenkívül emlékeztet arra, hogy a felperessel szemben különböző bírósági határozatokat hoztak. A felperes bíróság előtti megjelenése érdekében fogva tartását Kijevben a petscherski kerületi bíróság nyomozási bírójának által engedélyező határozatról, a 42017000000000113. számú eljárásra (a továbbiakban: 113. sz. eljárás) vonatkozó nyomozást engedélyező 2017. március 1-jei határozatról, és a 42014000000000521. számú eljárás (a továbbiakban: 521. sz. eljárás) keretében az érintett személy távollétében lefolytatandó különleges vizsgálat engedélyezésére vonatkozó határozatról van szó. Végeredményben más tényekből, mint például a felperes ügyvédeknek szóló, a bűnügyi nyomozás végéről tájékoztató, és számukra iratbetekintést engedő 2017. április 21-i értesítésből kitűnik, hogy a felperes védelemhez való jogát és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogát a rá vonatkozó eljárásokban tiszteletben tartották.
- 54 A felperes ügyvédei így valóban értesültek a folyamatban lévő eljárásokról, azonban annak érdekében, hogy eljárási hibára hivatkozzanak, és hogy elkerüljék a felperes bíróságok előtti megjelenését, felhasználták a tényt, hogy a felperes nincs Ukrajnában.

- 55 Végső soron a Tanács úgy véli, hogy ellenőrizni tudta, hogy a büntetőeljárások folyamatban léte alatt hozott bizonyos számú határozatokat a felperes védelemhez való jogának és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogának tiszteletben tartásával hoztak.
- 56 A felperes azon érveit illetően, amelyek a nyomozás túl hosszú időtartamán, és a vele szembeni vád hiányán alapulnak, a Tanács megjegyzi, hogy ezzel kapcsolatban kért és kapott felvilágosítást az ukrán hatóságoktól, és hogy a 113. és az 521. sz. eljárásra vonatkozó vizsgálatokat 2017-ben, illetve 2018 októberében zárták le, ami az eljárás előrehaladásáról tanúskodik.
- 57 A Tanács ezenkívül arra hivatkozik, hogy – a felperes állításával ellentétben – kellően biztos ténybeli alapra támaszkodott, mivel olyan bizonyítékokkal szolgált, amelyek bizonyítják egyrészt a felperessel szembeni, az ukrainai állami vagyon hűtlen kezelésére vonatkozó büntetőeljárások fennállását, és másrészt a védelemhez való jog és a tisztességes eljáráshoz való jog tiszteletben tartását.
- 58 A fenti 40. pontban említett kérdésre adott válaszában a Tanács végül arra hivatkozik, hogy a felperessel folytatott valamennyi levélváltásból kitűnik, hogy a legfőbb ügyész hivatalával ellenőrizte a felperes leveleiben felvetett érveket, oly módon, hogy pontos kérdéseket tett fel, és azokra további felvilágosítást kapott.
- 59 Az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy a korlátozó intézkedések felülvizsgálata során az Európai Unió bíróságainak biztosítaniuk kell valamennyi uniós jogi aktus jogszerűségének az uniós jogrend szerves részét képező alapvető jogokra tekintettel történő, főszabály szerint teljes felülvizsgálatát, és e jogok rangsorában szerepel különösen a hatékony bírói jogvédelemhez való jog, valamint a védelemhez való jog, a Charta 47. és 48. cikke által biztosítottak szerint (lásd: 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítélet, T-274/18, EU:T:2019:509, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; lásd szintén ebben az értelemben: 2019. szeptember 26-i Klymenko kontra Tanács ítélet, C-11/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:786, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 60 A Charta 47. cikkében biztosított bírósági felülvizsgálat hatékonysága megköveteli, hogy azon indokok jogszerűségének a felülvizsgálata címén, amelyeken valamely személy nevének a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékébe való felvételére vagy a jegyzéken való további szerepeltetésére vonatkozó határozat alapul, az uniós bíróság meggyőződjön arról, hogy e határozat, amely e személy tekintetében egyedi hatállyal rendelkezik, kellően biztos ténybeli alappal rendelkezik. Ez magában foglalja az említett határozat alapjául szolgáló indokolásban hivatkozott tények ellenőrzését, amely folytán a bírósági felülvizsgálat nem a hivatkozott indokok absztrakt valószínűségének értékelésére korlátozódik, hanem arra irányul, hogy ezen indokok – vagy legalább azok közül egy, az említett jogi aktusok alátámasztására önmagában elegendőnek tekintett indok – megalapozottak-e. (lásd: 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítélet, T-274/18, EU:T:2019:509, 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 61 Az olyan korlátozó intézkedések elfogadása és fenntartása, amelyek a módosított 2014/119 határozatban és a módosított 208/2014 rendeletben előírthoz hasonlóak és amelyeket a harmadik állam pénzeszközeinek hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személlyel szemben hoztak, lényegében ezen állam olyan hatóságának a határozatán alapul, amely az e személyt érintő és az állami pénzeszközök hűtlen kezelésével kapcsolatos bűncselekményre vonatkozó nyomozás megindítására és lefolytatására e tekintetben hatáskörrel rendelkezik (lásd: 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítélet, T-274/18, EU:T:2019:509, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 62 Ezért amennyiben a fenti 13. pontban felidézetthez hasonló jegyzékbe vételi kritérium alapján a Tanács a korlátozó intézkedésekhez valamely harmadik állam határozatát veheti alapul, az ezt az intézményt terhelő azon kötelezettség, hogy tiszteletben tartsa a védelemhez való jogot és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot, azt vonja maga után, hogy meg kell győződnie afelől, hogy a harmadik

államnak az említett határozatot elfogadó hatóságai ezeket a jogokat tiszteletben tartották-e (lásd: 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítélet, T-274/18, EU:T:2019:509, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 63 A Tanács által annak az ellenőrzésére vonatkozó követelmény, hogy harmadik államok határozatait, amelyeket alapul kíván venni, az említett jogok tiszteletben tartásával hozták, annak biztosítására irányul, hogy a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedések elfogadására és fenntartására csak kellően biztos ténybeli alappal kerüljön sor, és ezért az az érintett személyek vagy szervezetek védelmét célozza. Ezért a Tanács csak akkor állapíthatja meg, hogy az ilyen intézkedések elfogadására vagy fenntartására kellően biztos ténybeli alappal került sor, miután maga ellenőrizte, hogy tiszteletben tartották-e a védelemhez való jogot és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot az érintett harmadik állam azon határozatának meghozatalakor, amelyet alapul kíván venni (lásd: 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítélet, T-274/18, EU:T:2019:509, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 64 Egyébiránt, jóllehet az a körülmény, hogy a harmadik állam azon államok közé tartozik, amelyek csatlakoztak az EJEE-hez, maga után vonja az EJEE-ben biztosított alapvető jogoknak az Emberi Jogok Európai Bírósága (a továbbiakban: EJB) általi felülvizsgálatát, amely jogok az EUSZ 6. cikk (3) bekezdésének megfelelően az uniós jogrend részét képezik mint annak általános elvei, az ilyen körülmény nem teheti feleslegessé a fenti 63. pontban felidézett ellenőrzés követelményét (lásd: 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítélet, T-274/18, EU:T:2019:509, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 65 Az ítélkezési gyakorlat szerint a Tanácsnak a valamely személlyel vagy szervezettel szembeni korlátozó intézkedések elfogadása vagy fenntartása indokolásában – hacsak röviden is – ismertetnie kell azokat az indokokat, amelyek miatt arra az álláspontra helyezkedik, hogy a harmadik állam határozata, amelyet alapul kíván venni, a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartása mellett került elfogadásra. Ezért a Tanácsnak indokolási kötelezettsége teljesítése érdekében a korlátozó intézkedéseket előíró határozatban fel kell tüntetnie annak az általa történt ellenőrzését, hogy a harmadik állam határozatát, amelyen ezek az intézkedések alapulnak, e jogok tiszteletben tartásával fogadták-e el (lásd: 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítélet, T-274/18, EU:T:2019:509, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 66 Végső soron amikor a Tanács a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló korlátozó intézkedések elfogadásához vagy fenntartásához harmadik állam olyan határozatát veszi alapul, amely állami pénzeszközöknek vagy vagyonnak az érintett személy általi hűtlen kezelése miatt büntetőeljárás megindítását és lefolytatását rendeli el, meg kell győződnie egyrészt afelől, hogy e harmadik állam hatóságai az említett határozat elfogadásakor tiszteletben tartották a szóban forgó büntetőeljárás alá vont személy védelemhez való jogát és hatékony bírói jogvédelemhez való jogát, másrészt pedig a korlátozó intézkedéseket előíró határozatban fel kell tüntetnie azokat az okokat, amelyek miatt arra az álláspontra helyezkedik, hogy a harmadik állam említett határozatát e jogok tiszteletben tartásával fogadták el (lásd: 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítélet, T-274/18, EU:T:2019:509, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 67 Ezen ítélkezési gyakorlatbeli elvekre tekintettel kell megvizsgálni, hogy a Tanács eleget tett-e ezeknek a kötelezettségeknek.
- 68 Bevezetésképpen meg kell jegyezni, hogy bár igaz, hogy a Tanács a megtámadott jogi aktusokban (lásd: fenti 32. pont) említette azokat az okokat, amelyek miatt úgy vélte, hogy az ukrán hatóságoknak a felperessel szembeni, állami pénzeszközök vagy vagyon hűtlen kezelése miatti büntetőeljárás megindítására és lefolytatására vonatkozó határozatát a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartásával fogadták el, mindazonáltal ellenőrizni kell, hogy a Tanács helyesen ítélte-e meg úgy, hogy az említett hatóságok tiszteletben tartották a felperes említett jogait azokban az eljárásokban, amelyeken a megtámadott jogi aktusok alapulnak.

- 69 Az indokolás megalapozottságának vizsgálatát ugyanis, amely a megtámadott jogi aktusok érdemi jogszerűségéhez tartozik, és jelen esetben magában foglalja annak vizsgálatát, hogy a Tanács által hivatkozott tények bizonyítottak-e, és hogy jellegüknek fogva bizonyítják-e ezen jogoknak az ukrán hatóságok általi tiszteletben tartásának ellenőrzését, meg kell különböztetni az indokolás kérdésétől, amely egy lényeges eljárási szabályra vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2012. november 15-i Tanács kontra Bamba ítélet, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 60. és 61. pont), és csak következménye a Tanács arra vonatkozó kötelezettségének, hogy előzetesen meggyőződjön az említett jogok tiszteletben tartásáról.
- 70 Márpedig a felperessel szemben a megtámadott jogi aktusokban új korlátozó intézkedéseket fogadtak el a 2014/119 határozatnak a 2015/143 határozattal pontosított 1. cikkének (1) bekezdésében, és a 208/2014 rendeletnek a 2015/138 rendelettel pontosított 3. cikkében foglalt jegyzékbe vételi kritérium alapján (lásd: fenti 13. és 14. pont). E kritérium előírja az ukrainai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyek – beleértve az ukrán hatóságok által folytatott nyomozás alatt álló személyeket is – vagyonának befagyasztását.
- 71 Meg kell állapítani, hogy a Tanács a felperes nevének a jegyzéken való további szerepeltetésére vonatkozó döntéséhez arra a körülményre támaszkodott, hogy az ukrán hatóságok büntetőeljárást indítottak a felperessel szemben hivatali visszaéléshez kapcsolódó, állami vagyon vagy egyéb pénzeszközök hűtlen kezelése bűncselekmények miatt, amit a legfőbb ügyész hivatalának levelei bizonyítottak, amelyekből a felperes is kapott egy példányt (lásd: fenti 30. pont).
- 72 A felperessel szemben hozott korlátozó intézkedések fenntartása tehát – csakúgy, mint a 2019. szeptember 26-i Klymenko kontra Tanács ítélet (C-11/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:786) alapjául szolgáló ügyben és a 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítélet (T-274/18, EU:T:2019:509) alapjául szolgáló ügyben – az ukrán hatóságoknak az ukrainai állami vagyon hűtlen kezelésével kapcsolatos bűncselekményre vonatkozó büntetőeljárás megindítására és lefolytatására vonatkozó határozatán alapult.
- 73 Rá kell mutatni arra is, hogy a 2014/119 határozat mellékletének és a 208/2014 rendelet I. mellékletének a megtámadott jogi aktusokkal történő módosítása révén a Tanács egy, teljes egészében a védelemhez való jognak és a hatékony bírói jogvédelemhez való jognak szentelt új szakaszt illesztett be, amely két részre oszlik.
- 74 Az első részben szerepel a védelemhez való jogra és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogra történő egyszerű általános emlékeztetés a büntetőeljárási törvénykönyv alapján. E rész többek között először is emlékeztet a büntetőeljárási törvénykönyv 42. cikke alapján minden, büntetőeljárásban gyanúsított vagy terhelt félként részt vevő személyt megillető különböző eljárási jogokra. Ezt követően egyrészt felidézésre kerül, hogy ugyanezen törvénykönyv 306. cikke alapján a vizsgáló vagy az ügyész határozataival, cselekményeivel vagy mulasztásaival kapcsolatos panaszokat először valamely helyi bíróságnak vagy a nyomozási bírónak kell megvizsgálnia a panaszos vagy annak védőügyvédje vagy jogi képviselője jelenlétében. Másrészt többek között utalás található arra, hogy az említett törvénykönyv 309. cikke meghatározza a nyomozási bíró fellebbezéssel megtámadható határozatait. Végül pontosításra kerül, hogy bizonyos nyomozási cselekmények – például zár alá vétel és az őrizeti intézkedések – csak a nyomozási bíró vagy valamely bíróság döntése alapján lehetségesek.
- 75 A szakasz második része a védelemhez és a hatékony bírói jogvédelemhez való jognak az egyes jegyzékbe vett személyek esetében történő alkalmazására vonatkozik. Konkrétan a felperest illetően e rész rámutat, hogy a Tanács rendelkezésére álló információk szerint a felperes védelemhez és hatékony bírói jogvédelemhez való jogát tiszteletben tartották azon büntetőeljárás során, amelyre a Tanács e megállapítását alapozta, amint azt különösen a nyomozási bíró 2018. október 5-i határozata is tanúsította (lásd: fenti 32. pont).

- 76 Szintén megjegyzendő, hogy a Tanács a 2019. március 5-i levelében (lásd: fenti 33. pont) egyrésről annak jelzésére szorítkozott, hogy a legfőbb ügyész hivatalának levelei megállapították, hogy a felperessel szemben állami pénzeszközök vagy vagyon hűtlen kezelése miatt továbbra is folyik a 113. és az 521. sz. eljárás, másrésről pedig a felperes védelemhez való jogának és bírói jogvédelemhez való jogának tiszteletben tartását illetően kifejezetten utalt csak az 521. eljárásra, pontosítva, hogy a nyomozási bíró 2018. október 5-i határozatából kitűnik, hogy a jelen ügyben e jogokat tiszteletben tartották. Az ilyen jogok tiszteletben tartása abból a körülményből ered, hogy az említett határozatot védőügyvéd részvételével zajló nyilvános tárgyalás végén hozták. Ezenkívül a határozat megállapította, hogy a felperes az említett büntetőeljárásban gyanúsított volt, hogy a nevét felvették a „keresett személyek jegyzékére”, hogy a vád bizonyította az észszerű gyanút, és hogy okkal lehetett attól tartani, hogy a felperes elrejtőzik az előzetes nyomozás lefolytatásáért felelős hatóságok elől.
- 77 Ebből következik, hogy bár a Tanács a 2019. március 5-i levelében (lásd: fenti 33. pont) említette a 113. sz. eljárást is, az 521. eljárás az egyetlen, amelyre vonatkozóan igazolja, hogy valóban ellenőrizte a felperes védelemhez való jogának és hatékony bírói jogvédelemhez való jogának tiszteletben tartását.
- 78 E tekintetben bevezetésekképpen meg kell jegyezni, hogy a Tanács elmulasztotta annak bizonyítását, hogy a nyomozási bíró 2018. október 5-i határozata – amely egy tisztán eljárási jellegű aktus – milyen mértékben tanúsítja a felperes védelemhez való jogának és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogának az 521. sz. eljárásban történő tiszteletben tartását. Amint ugyanis a fenti 61. és 62. pont emlékeztet arra, a jelen esetben a Tanács a szóban forgó korlátozó intézkedések fenntartására vonatkozó határozathozatalát megelőzően köteles volt ellenőrizni, hogy az ukrán igazságszolgáltatásnak az állami pénzeszközök vagy vagyon közhivatalt ellátó személy által elkövetett hűtlen kezelésével és hivatali visszaéléssel kapcsolatos bűncselekmények miatti büntetőeljárás megindítására és lefolytatására vonatkozó határozatát a felperes védelemhez való jogának és hatékony bírói jogvédelemhez való jogának tiszteletben tartásával fogadták-e el.
- 79 Ebből a szempontból a nyomozási bíró 2018. október 5-i határozatát, amely teljesen mellékes az 521. sz. eljárást illetően, nem lehet úgy azonosítani – legalábbis formailag –, mint a korlátozó intézkedések fenntartását igazoló vizsgálati eljárás megindítását és lefolytatását elrendelő határozatot. Ezzel együtt el lehet ismerni, hogy egy alapvető szempontból, mivel bíró fogadta el, e határozatot a Tanács valóban úgy vette figyelembe, mint a szóban forgó intézkedések fenntartását igazoló ténybeli alapot. Ellenőrizni kell tehát, hogy a Tanács jogosan tekinthette-e úgy, hogy e határozat tanúsítja, hogy tiszteletben tartották a felperes védelemhez való jogát és hatékony bírói jogvédelemhez való jogát.
- 80 Márpedig a Tanács állításával ellentétben, a nyomozási bíró 2018. október 5-i határozatából nem tűnik ki egyértelműen, hogy a felperes e jogait a jelen esetben biztosították. E tekintetben, bár igaz – amint azt a Tanács a 2019. március 5-i levelében (lásd: fenti 33. pont) hangsúlyozza –, hogy az említett határozatot a védelem képviselőjének részvételével zajló nyilvános tárgyalás végén hozták, és hogy a nyomozási bíró a határozatában megállapította, hogy a felperes gyanúsított volt, hogy felvették a „keresett személyek jegyzékére”, hogy az ügyész bizonyította az észszerű gyanút, és hogy fennálltak olyan okok, amelyek miatt tartani lehetett attól, hogy a felperes elrejtőzik az előzetes nyomozás lefolytatásáért felelős hatóságok elől, mindazonáltal az ügy irataiból nem tűnik ki, hogy a Tanács vizsgálta volna azokat az információkat, amelyeket a felperes a 2018. december 19-i és 2019. február 4-i leveleiben közölt vele.
- 81 A felperes ugyanis dokumentumokkal alátámasztva arra hivatkozott először is, hogy – ellentétben a legfőbb ügyész hivatala által a nyomozási bíró részére szolgáltatott információkkal –, a neve nem szerepelt a Bűnügyi Rendőrség Nemzetközi Szervezete (Interpol) által nemzetközi szinten keresett személyek jegyzékén (a továbbiakban: az Interpol által keresett személyek jegyzéke), másodszor, hogy az említett bíró előtt tartott tárgyaláson nem az általa kijelölt ügyvédek képviselték, hanem egy hivatalból kirendelt védő, aki nem tudott megfelelő védelmet biztosítani, és harmadszor, egyrésről, a

jelen esetben nem teljesültek a távollétében történő eljárás engedélyezéséhez szükséges feltételek, másrésről pedig a nyomozási bíró 2018. október 5-i határozata sértette a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot, mivel nem lehetett ellene fellebbezést benyújtani.

- 82 E tekintetben először is meg kell jegyezni, hogy az ügy irataiból nem tűnik ki, hogy a Tanács ellenőrizte, hogy a jelen ügy tárgyát képezőhöz hasonló olyan határozat, amellyel szemben nem lehet fellebbezést benyújtani, milyen mértékben egyeztethető össze a büntetőeljárási törvénykönyv 42. cikkével, amelyet a megtámadott jogi aktusoknak a védelemhez való jogra és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogra vonatkozó részében kifejezetten említenek (lásd: fenti 74. pont), amelyek értelmében a gyanúsított személy jogosult a „vizsgáló, az ügyész és a nyomozási bíró határozataival, cselekményeivel és mulasztásaival szemben panaszt” tenni.
- 83 Másodsor, az ügy irataiból nem tűnik ki, hogy – a felperes által szolgáltatott információk ellenére – a Tanács ellenőrizte azokat az okokat, amelyek miatt a felperest nem az általa kijelölt ügyvédek képviselték, hanem egy hivatalból kirendelt védő.
- 84 Közelebbről, igaz, amint arra a Tanács emlékeztet, hogy 2019 januárjában az ukrán hatóságokhoz címzett, azon kérdésre irányuló kérelemre, hogy a felperest a nyomozási bíró előtti tárgyaláson képviselte-e ügyvéd – a legfőbb ügyész hivatalának 2019. január 22-i levelét kapta válaszul, amelyben jelezték, hogy a felperes képviselőt az ingyenes jogsegélyközpontnak a nyomozási bíró által hivatalból kirendelt ügyvédje látta el. Mindazonáltal meg kell jegyezni egyrészt, hogy a felperes a Tanács 2019. január 25-i levelére, az utóbbi által előírt határidőben válaszul küldött 2019. február 4-i levelében nem a jogi képviselő hiányát kifogásolta, hanem azt a tényt, hogy nem az általa kijelölt ügyvédek képviselték, és másrészt, hogy a Tanács megelégedett a legfőbb ügyész hivatalának válaszával, amely egyébiránt nem tett mást, mint hogy a nyomozási bíró határozatának nagy részét megismételte, anélkül hogy ténylegesen figyelembe vette volna a nyomozási bíró által hivatalból kirendelt ügyvéd kijelölése tekintetében a felperes által hivatkozott tényeket.
- 85 A nyomozási bíró 2018. október 5-i határozatából ugyanis kitűnik, hogy tájékoztatták őt a felperes által kijelölt ügyvédről, mivel azt állítja, hogy értesítette a felperest a 2018. március 6-án megállapított új gyanúsításról. E körülmények között a Tanács, amelynek vitatás esetén feladata az érintett személlyel szemben megállapított indokok megalapozottságának bizonyítása (lásd ebben az értelemben 2019. szeptember 26-i Klymenko kontra Tanács ítélet, C-11/18 P, nem tették közzé, EU:C:2019:786, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), a jelen esetben nem tett eleget azon kötelezettségének, hogy meggyőződjön a felperes védelemhez való jogának az 521. sz. eljárásban történő tiszteletben tartásáról.
- 86 Harmadsor, az ügy irataiból nem tűnik ki egyrészt, hogy mely információkra alapította a nyomozási bíró annak megállapítását, hogy a felperes neve szerepel az Interpol által keresett személyek jegyzékén, és másrészt, hogy mely okok miatt elégedett meg a Tanács e tekintetben a legfőbb ügyész hivatala és a nyomozási bíró egyszerű állításaival, mindazon dokumentumok ellenére, amelyeket a felperes juttatott el hozzá annak bizonyítására, hogy a neve nem szerepel az Interpol által keresett személyek jegyzékén.
- 87 Egyébiránt ez utolsó szempont jelentőséggel bír a felperes védelemhez való joga és hatékony bírói jogvédelemhez való joga tiszteletben tartásának értékelése keretében, tekintettel a büntetőeljárási törvénykönyv 297–4. cikkére, amelynek értelmében a keresett személyek államok közötti vagy nemzetközi jegyzékére való felvétel ténye azon két feltétel egyike, amelyet az ügyésznek bizonyítania kell, amikor az érintett távollétében történő eljárás engedélyezését kéri.
- 88 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2018. október 5-i határozatában a nyomozási bíró említi a két feltételt, anélkül ugyanakkor, hogy kifejezetten határozná az érintett személy nevének a jegyzéken való szerepeltetésére vonatkozó feltételről. A legfőbb ügyész hivatalát illetően meg kell állapítani, hogy az a 2019. január 22-i levelében annak jelzésére szorítkozik, hogy 2014. június 5-én a felperes neve a

keresett személyek nemzetközi jegyzékén szerepelt, és a vonatkozó információkat az Interpol főtitkárságának iratanyagába felvették, azonban ezt követően az információkat zárolták a felperes által felvetett vitás kérdésekre vonatkozó panasz vizsgálatáig.

- 89 Negyedszer, a felperes azon jogának tiszteletben tartását illetően, hogy ügyét észszerű határidőn belül bírálják el, a legfőbb ügyész hivatalának leveleiből nem tűnik ki, hogy mi az az ok – figyelemmel arra, hogy a felperes hosszú ideig nem volt Ukrajnában, amiről az ukrán hatóságokat tájékoztatták-, ami miatt csak 2018. július 9-én terjesztették a nyomozási bíró elé az érintett távollétében történő eljárás iránti kérelmet, vagyis több mint négy évvel az előzetes nyomozás megindítását követően.
- 90 Szintén meg kell állapítani, hogy az érintett távollétében történő eljárásra vonatkozó határozat teljes változatát a legfőbb ügyész hivatala nyújtotta be, válaszul a Tanács 2019. január 18-i kérdésére, és a megtámadott jogi aktusok elfogadásáig a Tanácsot sem az ukrán hatóságok nem tájékoztatták az 521. sz. eljárás előrehaladásáról az érintett távollétében történő eljárást engedélyező, említett határozat fényében, sem a Tanács nem kezdeményezte e tekintetben, hogy felvilágosítást kérjen e hatóságoktól. Végül, a 2019. január 22-i levélben a legfőbb ügyész hivatala annak jelzésére szorítkozott, hogy a felperessel szembeni vádiratot megküldik a bíróságnak, amint a védelem megismeri a folyamatban lévő büntetőeljárás körülményeit.
- 91 Azon érvet illetően, amelyet a Tanács a felperessel szemben hozott többi bírósági határozat létéből kíván levonni (lásd a fenti 53. pontot), rá kell mutatni – amint arra a 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítélet (T-274/18, EU:T:2019:509, 81. pont) alapjául szolgáló ügyben is sor került –, hogy e bírósági határozatok annak a büntetőeljárásnak a keretébe illeszkednek, amely igazolta a felperes nevének a jegyzékbe való felvételét és az ott történő további szerepeltetését, és ahhoz képest csak járulékosak, mivel biztosítási vagy eljárási jellegűek.
- 92 Márpedig az ilyen határozatok, amelyek legfeljebb arra szolgálhatnak, hogy bizonyítsák a kellően biztos ténybeli alap meglétét, nevezetesen azt a tényt, hogy a jegyzékbe vételi kritériumnak megfelelően a felperes ellen többek között ukrainai állami pénzeszközök vagy vagyon hűtlen kezelésével kapcsolatos bűncselekményre vonatkozó büntetőeljárást folytatnak, önmagukban létezésüknél fogva nem bizonyíthatják, hogy az ukrán igazságszolgáltatásnak az említett büntetőeljárás megindítására és lefolytatására vonatkozó határozatát, amelyen lényegében a korlátozó intézkedések felperessel szembeni fenntartása alapul, az utóbbi védelemhez való jogának és hatékony bírói jogvédelemhez való jogának a tiszteletben tartásával hozták.
- 93 Ráadásul azon körülményt illetően, hogy a felperes számára engedélyezték 2017. április 21-én az azokhoz az iratokhoz való hozzáférést, amellyel a legfőbb ügyész hivatala vele kapcsolatban rendelkezett, meg kell állapítani, hogy egy szükséges, azonban bizonyosan nem elégséges feltételről van szó annak megállapításához, hogy a felperes védelemhez való jogát és hatékony bírói jogvédelemhez való jogát tiszteletben tartották (lásd ebben az értelemben: 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítélet, T-274/18, EU:T:2019:509, 88. pont).
- 94 Mindenesetre a Tanács a megtámadott jogi aktusok elfogadásához vezető eljárás iratanyagából egyetlen olyan iratot sem említ, amelyből az következne, hogy megvizsgálta az ukrán bíróságok általánosságban hivatkozott határozatait, és azokból arra következtethetett, hogy lényegüket tekintve tiszteletben tartották a felperes eljárási jogait.
- 95 Egyébiránt a Tanács azt sem fejti ki, hogy e bírósági határozatok létezése hogyan teszi lehetővé annak a megállapítását, hogy a kérdéses jogok védelmét biztosították, jöllehet – amint arra a felperes a Tanácsnak küldött leveleiben hivatkozott – az 521. sz. eljárás, amely 2014. áprilisban indult, és a 2011 és 2014 között állítólagosan elkövetett cselekményekre vonatkozott, még az előzetes nyomozás szakaszában volt, és a szóban forgó ügy az érdemét illetően nem került valamely ukrán bíróság elé, hanem legfeljebb csupán eljárási kérdések miatt.

- 96 Márpedig a Charta 47. cikkének második bekezdése – amely az a szempont, amelynek fényében a Tanács a hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartását értékeli – előírja, hogy mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróság tisztességesen, nyilvánosan és észszerű időn belül tárgyalja (lásd ebben az értelemben: 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítélet, T-274/18, EU:T:2019:509, 84. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 97 Amennyiben a Charta az EJEE által biztosított jogoknak – mint például a 6. cikk szerintieknek – megfelelő jogokat tartalmaz, a Charta 52. cikke (3) bekezdésének értelmében azok tartalma és terjedelme azonos az EJEE által e jogoknak biztosítottakkal.
- 98 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EJEE 6. cikkének értelmezése során az EJEB rámutatott egyrészről, hogy az észszerű határidő elvének célja többek között a vádlott védelme az eljárás túlzott lassúságával szemben, és annak elkerülése, hogy a helyzetét illetően túl sokáig maradjon bizonytalanságban, valamint az igazságszolgáltatás megfelelő működésének hatékonyságát és hitelességét veszélyeztető késedelmek elkerülése (lásd: EJEB, 2015. július 7., Rutkowski és társai kontra Lengyelország, CE:ECHR:2015:0707JUD007228710, 126. §, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Másrészről az EJEB megállapította, hogy ennek az elvnek a megsértése különösen akkor állapítható meg, ha a büntetőeljárás nyomozati szakaszát az inaktivitásnak több olyan szakasza jellemzi, amely az e nyomozás tekintetében hatáskörrel rendelkező hatóságoknak tudható be (lásd ebben az értelemben: EJEB, 2004. január 6., Rouille kontra Franciaország, CE:ECHR:2004:0106JUD005026899, 29–31. §; 2007. szeptember 27-i Reiner és társai kontra Románia, CE:ECHR:2007:0927JUD000150502, 57–59. §; 2012. január 12-i Borisenko kontra Ukrajna, CE:ECHR:2012:0112JUD002572502, 58–62. §).
- 99 Egyébiránt az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy ha valamely személlyel szemben több éve alkalmaznak korlátozó intézkedéseket, mégpedig a legfőbb ügyészség hivatala által folytatott ugyanazon előzetes nyomozás fennállása miatt a Tanács köteles mélyrehatóan vizsgálni az e személy alapvető jogainak az ukrán hatóságok általi esetleges megsértésének kérdését (lásd ebben az értelemben: 2019. január 30-i Stavytskyi kontra Tanács ítélet, T-290/17, EU:T:2019:37, 132. pont).
- 100 Következésképpen a jelen esetben a Tanácsnak legalábbis meg kellett volna jelölnie azokat az okokat, amelyek miatt – a felperesnek a fenti 95. pontban megismételt érvei ellenére – úgy tekinthette, hogy az ukrán igazságszolgáltatás előtt a felperes hatékony bírói jogvédelemhez való jogát, amely nyilvánvalóan egy alapvető jog, tiszteletben tartották azon kérdést illetően, hogy ügyét észszerű időn belül tárgyalták-e (lásd 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítélet, T-274/18, EU:T:2019:509, 87. pont).
- 101 Az ügy iratait tekintve nem lehet tehát arra következtetni, hogy a megtámadott jogi aktusok elfogadása során a Tanács rendelkezésére álló bizonyítékok lehetővé tették számára annak ellenőrzését, hogy az ukrán igazságszolgáltatás határozatát a felperes hatékony bírói jogvédelemhez való jogának és ügye észszerű időn belül történő tárgyalásához való jogának tiszteletben tartásával hozták-e meg.
- 102 Egyébiránt arra is rá kell mutatni e tekintetben, hogy azon ítélkezési gyakorlat, miszerint a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó olyan határozat elfogadása esetén, mint amely a felperest érinti, a Tanács vagy az uniós bíróság feladata nem azon nyomozások megalapozottságának ellenőrzése, amelyeket az ezen intézkedésekkel érintett személy ellen folytattak Ukrajnában, hanem kizárólag a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó határozat megalapozottságának az e határozat alapját képező dokumentumra vagy dokumentumokra tekintettel való ellenőrzése, nem értelmezhető úgy, hogy a Tanács nem köteles ellenőrizni, hogy a harmadik állam olyan határozatát, amelyet a korlátozó intézkedések elfogadásához alapul kíván venni, a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog tiszteletben tartásával hozták-e (lásd ebben az értelemben: 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítélet, T-274/18, EU:T:2019:509, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 103 A fenti megfontolások összességére tekintettel nem került bizonyításra, hogy a Tanács a megtámadott jogi aktusok elfogadását megelőzően meggyőződött a felperes védelemhez való jogának és hatékony bírói jogvédelemhez való jogának az ukrán igazságszolgáltatás általi, azon büntetőeljárásokban való tiszteletben tartásáról, amelyekre a határozatát alapította. Ebből következik, hogy a Tanács értékelési hibát követett el, amikor a felperes nevének a jegyzéken való további szerepeltetéséről határozott.
- 104 E körülmények között meg kell semmisíteni a megtámadott jogi aktusokat, amennyiben azok a felperesre vonatkoznak, anélkül hogy meg kellene vizsgálni az ez utóbbi által felhozott többi jogalapot és érvet.
- 105 A Tanács által másodlagosan előadott, lényegében a 2019/354 határozat joghatásainak a fellebbezés benyújtására nyitva álló határidő lejártáig, fellebbezés benyújtása esetén pedig annak elbírálásáig történő fenntartására irányuló kérelemre tekintettel (lásd: fenti 43. pont harmadik francia bekezdése) elegendő megállapítani, hogy a 2019/354 határozat csak 2020. március 6-ig volt hatályban. Következésképpen annak a jelen ítélettel történő megsemmisítése az ezen időpont utáni időszak tekintetében nem jár következménnyel, ezért e határozat joghatásai fenntartásának kérdéséről nem szükséges döntení (lásd: 2019. július 11-i Klymenko kontra Tanács ítélet, T-274/18, EU:T:2019:509, 93. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

A költségekről

- 106 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Tanács pervesztes lett, a felperes kérelmeinek megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék az ukrainai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervezetekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 2014/119/KKBP határozat módosításáról szóló, 2019. március 4-i (KKBP) 2019/354 tanácsi határozatot, valamint az ukrainai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervezetekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 208/2014/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2019. március 4-i (EU) 2019/352 tanácsi végrehajtási rendeletet megsemmisíti, amennyiben Oleksandr Viktorovych Klymenko neve továbbra is szerepel azon személyek, szervezetek és szervezetek jegyzékén, akikre, illetve amelyekre e korlátozó intézkedések alkalmazandók.**
- 2) **A Törvényszék az Európai Unió Tanácsát kötelezi a költségek viselésére.**

Spielmann

Spineanu-Matei

Mastroianni

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. június 25-i nyilvános ülésen.

Aláírások